

Revista ECONOMICA

Supliment • nr. 30 • 29 iulie 1977

1

INSTITUTUL DE
CERCETĂRI METALURGICE
BUCUREȘTI,
str. Mehădiei nr. 39
Telefon : 49 37 35

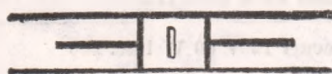
2

M.I.U. — C.I.S.C.F.
ȘANTIERUL
CONSTRUCȚII-MONTAJ
Blejoii — jud. Prahova
Telefon : 2.25.92

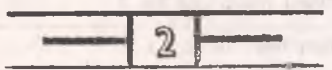
3

C.P.M.B. — GRUPUL
ÎNTEPRINDERILOR
DE GOSPODĂRIE
COMUNALĂ — BUCUREȘTI
str. Cavafii Vechi nr. 15
Telefon : 14.76.00

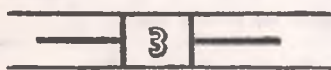
METALE PRODUSE DIN METAL

- Oțel rotund OL 37 Ø 60 kg. 175
- idem Ø 40 kg. 252
- Bare cupru Ø 40 kg. 68,5
- idem Ø 10 kg. 10,8

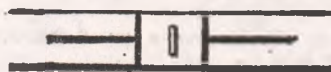
- Oțel UNP 400 — St. 3 k.p.
kg. 79624
- Oțel INP 450—OL 37 1N m.l. 26
- Tablă zincată 1,25×750×1500
kg. 16.360
- idem 0,55×1000×2000 kg. 8.537

- Țeavă neagră 3/8" m 2000
- idem 1/2" m 3000
- idem inox 5 mm kg. 500

- idem neagră 40 mm kg. 8000
- idem neagră 60 mm kg. 3000
- Oțel hexagon 22 mm kg. 1000
- idem 24 mm kg. 800
- idem 25 mm kg. 500
- Oțel lat 80×8 OL 38 kg. 700
- idem 40×3,5 kg. 900
- idem 25×3,5 kg. 500

PIESE DE SCHIMB RULMENȚI

- Cruce cardanică completă pentru
IMS buc. 2
- Cilindri recepție IMS buc. 6
- Arbore cu came IMS buc. 1
- Releu pornire IMS buc. 1
- Pompă apă IMS buc. 1
- Indicator temperatură pentru apă
IMS buc. 2
- idem presiune ulei IMS buc. 2

- Lampă număr spate Volga buc. 2
- Bară transversală buc. 1
- Arbore planetar spate IMS buc. 2
- idem față-stînga IMS buc. 2
- idem față-dreapta IMS buc. 2
- idem casetă IMS buc. 2
- Cardan spate IMS buc. 2
- Manetă schimbător IMS buc. 2
- Arbore flexibil viteză IMS buc. 2
- Cablu frînă ansamblu IMS buc. 3
- idem IMS buc. 1
- Amortizor spate buc. 6
- Tambur 6 găuri IMS buc. 4
- idem 5 găuri IMS buc. 4
- Rotor distribuitor IMS buc. 3
- idem IMS buc. 5
- Garnituri pompă apă buc. 9
- Cap bară transversal direcție IMS
buc. 1
- Element filtru decantor buc. 4
- Pompă apă IMS buc. 1

- Cutie viteză TV buc. 1
- Cutie viteză IMS buc. 1
- Pinion planetar IMS buc. 6
- idem satelit IMS buc. 2
- Grup conic IMS buc. 2
- Arbore pirghie comandă direcție buc. 1
- Tub frină roată spate buc. 4
- Cot racordor radiator apă IMS buc. 3
- Cot racordor radiator apă buc. 1

RULMENȚI :

- 51105 buc. 20
- 986711 buc. 2
- 51204 buc. 1
- 32206 buc. 2
- 32306 buc. 4
- Kp 51 NN 3020 K buc. 6
- 30212 buc. 2
- RNA 4900 buc. 16
- 30305 buc. 9
- 30306 buc. 7
- 22310 buc. 2
- 30211 buc. 2
- Curele trapezoidale 22×14×2200 buc. 5
- idem 14×200×3500 buc. 10
- idem 17×11×2240 buc. 8
- idem 22×14×2240 buc. 20
- idem 22×14×1600 buc. 10
- idem 22×14×1700 buc. 10
- idem 22×14×1900 buc. 10
- idem 22×14×2000 buc. 10
- idem 17×11×800 buc. 8
- idem 17×11×1120 buc. 10
- idem 17×11×2000 buc. 12
- idem 17×11×2240 buc. 10
- idem 17×11×2500 buc. 8

- idem 22×14×1800 buc. 10
- Pietre polizor electrocorindon Veral M 40 250×30×75 buc. 7
- Pietre polizor M 40—250×30×75 buc. 12
- idem Q 40—250×30×75 buc. 4
- idem M 25—250×30×75 buc. 3
- idem Q 50—400×50×127 buc. 5

CONSTRUCȚII - INSTALAȚII ELECTRICE

CONSTRUCȚII

- Robinet rezervor W.C. cu flotor buc. 4
- Ventil reținere 3/4" buc. 5
- idem 2" buc. 4
- Curent reținere 2" buc. 5
- Robineți de trecere 1 și 1/4" buc. 4
- idem trecere 1 1/4" buc. 10

ELECTRICE :

- Tub Pantzer Ø 29 buc. 30
- Tub PEL 25,5 m 120
- Tub PEL Ø 29 m 100
- Rezistența 70032 F buc. 7
- Bloc de incercare cu 6 elemente RS 7947 buc. 1
- Sirmă Wolfram Ø 0,5 kg. 1
- idem Ø 0,1 kg. 0,500
- Element siguranță 63 A buc. 70
- Releu intermediar tip RI 524 V CA 300 buc. 10
- Balasturi de 250W buc. 26
- idem LFA 65 W buc. 56
- Soclu siguranță MPR 630 A buc. 16

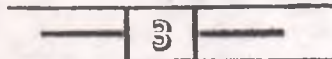
- Patroane NPR 630 A buc. 10
- Bandă Kantal kg. 659
- Punți DD—1 buc. 3
- Releu maximal de curent tip RC—2 20 A buc. 2
- idem 10 A buc. 2
- Conductor FY de 4 mm m 874
- Releu intermediar tip R 10—4 4—ND 220 V buc. 2
- Soclu siguranță Mignon 25 ALF buc. 33
- Intrerupător capsulat 25 A tip 1040 buc. 2
- Sirmă bobinaj b.b. Ø 1,6 kg. 20.500
- idem bobinaj Ø 1,4 kg. 16
- Conductor fff 750 m 286
- idem fff 750 m 200
- Patroane MPR 315 A buc. 50
- Comutator basculant ST buc. 120
- Tub fluorescent LVF 12 V buc. 150
- idem LFA buc. 112
- Becuri 12 V 60 W buc. 200

CHIMICE

- Alcool izobutilic kg. 1
- idem benzilic kg. 1
- idem izopropilic kg. 0,500
- idem amilic kg. 1
- Cupru monoclorat p.a. kg. 18
- idem metalic p.a. kg. 5
- Piridină kg. 5
- Tetrahidronaftalină kg. 20
- Acetat de plumb kg. 2
- Tartrat de sodiu kg. 0,500
- Acetat de cadmiu p.a. kg. 2

- Azotat de bismut kg. 0,500
- Cromat de plumb kg. 0,500
- Metilthiomoliblau kg. 0,010
- Bromură de potasiu kg. 3
- Clorură cuprică kg. 1
- Colodiu 10% kg. 2
- Hirtie filtru indicativ cutii 3
- Hexocianoferrat kg. 1
- Methol kg. 2,500
- Sulfat de sodiu cristalizat kg. 4
- Sulfat de sodiu kg. 2
- Sulfat de zinc kg. 1
- Sodiu sulfuric kg. 30

Hexametilen tetramină 98,7%
kg. 880

Hidrat de hidrazină 100% kg. 97

Klingherit 3 mm armat kg. 880

idem 4 mm grafitat kg. 648

idem 5 mm grafitat kg. 2005

Lac incolor kg. 1000

Vopsea nitro cenușiu kg. 40

idem verde kg. 34,5

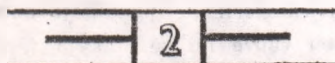
idem negru kg. 15,7

idem albastră kg. 88,5

PFL dur 5 mm mc. 2

Șerlac kg. 5

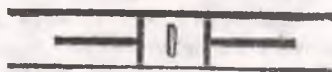
MOTUARE

Motor electric A.E.G. Capsulat
380V×11kW×965 rot./min. buc. 2

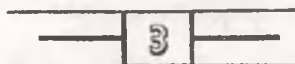
Regulator presiune „Vuia“
Ø 50×0,6 2 atm. buc. 1

DIVERSE

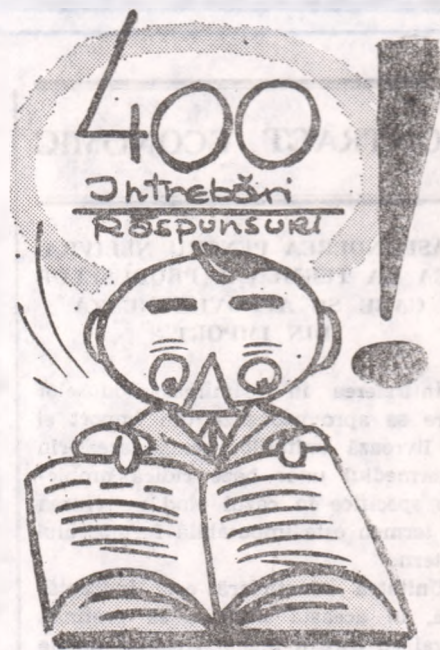

MATERIALE DE PROTECȚIE

- Șorț de piele scurt buc. 11
- idem piele lung pt. sudori buc. 30
- idem prelată buc. 30
- Șoșoni din pislă per. 12
- Mască praf cu prefiltru buc. 43
- Bonetă pinză albă buc. 16
- Genunchere cauciuc buc. 10
- Scurtă doc cauciuc buc. 6
- Mantale doc cauciuc buc. 4
- Șoșoni electroizolanți per. 2
- Combinezon doc uzură 40% buc. 6
- Filtre tifon buc. 16
- Mănuși bumbac per. 50
- Scurte relon buc. 6
- Aparat pentru analiza oxigenului buc. 1
- Cilindri Hobbler de 50 ml. buc. 20
- Ochelari protecție cu coșuleț per. 43
- Ochelari pt. sudori per. 10
- Ochelari metalurgiști per. 45
- idem pt. chimiști, uzați per. 37
- Stativ metal pe trepied buc. 2
- Trepied Ø 20 buc. 10

Fintini arteziene buc. 2

400 ÎNTREBĂRI RĂSPUNSURI

Veți găsi în lucrarea

gestionarea
și controlul
valorilor
materiale
și bănești

aflată sub tipar

Pentru a vă asigura primirea lucrării, remiteți comenzi colective, pe adresa redacției, care vor fi onorate ramburs prin „Cartea prin poștă“

CONTRACT ECONOMIC

RĂSPUNDEREA PENTRU NELIVRAREA LA TERMEN A PRODUSELOR CARE SE APROVIZIONEAZĂ DIN IMPORT

Întârzierea în primirea produselor care se aprovizionează din import și se livrează unităților beneficiare prin intermediul unor baze ridică probleme specifice în cazul când nelivrarea la termen este imputabilă furnizorului extern.

Unitatea beneficiară este îndreptățită, în această situație, să pretindă bazei cu care a încheiat contractul de furnizare penalități și eventual, daune în completare, în temeiul art. 21 din Legea nr. 71/1969.

La rîndul său, baza se îndreaptă împotriva unității cu atribuții de comerț exterior cu care a stabilit raporturi contractuale în condiții de comision, pentru a recupera sumele plătite drept penalități și daune unității beneficiare din primul raport contractual.

Așa cum s-a relevat în repetate rînduri, față de obligațiile care revin părților în cadrul contractului economic de comerț exterior pe bază de comision, unitatea cu atribuții de comerț exterior nu răspunde cu penalitățile prevăzute de H.C.M. nr. 306/1970 în cazul nesosirii la termen a produselor din import. Ea are doar obligația de a obține de la furnizorul extern suma datorată conform contractului extern pentru întîrzierea în îndeplinirea obligației de livrare și de a transmite din suma obținută cota legală cuvenită unității beneficiare.

Din cele expuse rezultă că în patrimoniul bazelor prin intermediul cărora se derulează importurile se evidențiază diferența de quantum aferentă celor două răspunderi: penalități conform H.C.M. nr. 306/1970, pe de o parte, penalități conform contractului extern sau potrivit reglementării internaționale aplicabile acestui contract, pe de altă parte. Menționăm că potrivit acestor contracte și reglemen-

tări, răspunderea furnizorului extern pentru nelivrarea produselor în termen se limitează adesea la plata unor penalități.

Această situație inechitabilă din punct de vedere economic, întrucît, prin ipoteză, baza nu se face cu nimic vinovată de nelivrarea produselor la termen, poate găsi rezolvare prin următoarele modalități:

1. Răspunderea bazei cu penalități față de unitatea beneficiară să fie limitată la quantumul sumei obținute cu titlu de penalități de la furnizorul extern prin intermediul unității cu atribuții de comerț exterior comisio-nare.

O asemenea soluție ar contraveni flagrant dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 71/1969 care consacră răspunderea unităților socialiste cu penalități în sensul că limita minimă a penalităților și quantumul acestora se vor stabili prin hotărîre a Consiliului de Miniștri. Din prevederile art. 2 al H.C.M. nr. 306/1970 rezultă, într-adevăr, că penalitățile stabilite sînt ireductibile părțile avînd doar latitudinea de a conveni asupra unor penalități superioare aceloră prevăzute în menționata hotărîre.

Legea nr. 71/1969, nefăcînd distincție după cum produsele contractate provin din producția internă sau din import, rezultă că dispozițiile acestei legi, ca și ale H.C.M. nr. 306/1970, sînt pe deplin aplicabile contractului de furnizare încheiat între bază și unitatea beneficiară. Așa fiind și întrucît dispozițiile normative citate nu permit reducerea penalităților, limitarea lor la quantumul penalităților obținute de bază prin intermediul unității cu atribuții de comerț exterior importatoare ar reprezenta, după opinia noastră, o soluție nelegală.

2. Baza să recupereze de la furnizorul extern — prin intermediul unității cu atribuții de comerț exterior importatoare — diferența dintre penalitățile obținute și cele plătite unității beneficiare conform H.C.M. nr. 306/1970.

O asemenea recuperare cu titlu de daune este prin ipoteză exclusă, deoarece problema examinată am rapor-

tat-o la situația frecventă cînd furnizorul extern, prin contractul pe care îl încheie, își limitează răspunderea pentru nelivrarea produselor în termen la plata de penalități, situație care o acțiune în daune ar fi lipsă de temeii.

3. Baza să suporte definitiv diferența dintre cele două categorii de penalități, nu pe ideea de culpă, ci ca urmare a faptului că se găsește la interfe-rența a două raporturi contractuale care, deși sînt, într-un anumit sens, dependente, sînt în același timp, supuse unor regimuri juridice diferite. Este ceea ce am relevat mai sus, mintînd faptul că primul contract, cel de furnizare, este supus reglementărilor din Legea nr. 71/1969, pe cînd contractul economic de comerț exterior pe bază de comision se încheie și se execută potrivit unor dispoziții normative speciale.

Diferența pozitivă sau negativă dintre cele două categorii de penalități se înregistrează, respectiv se suportă de către bază fără vinovăție, pentru a se da satisfacție tuturor dispozițiilor normative care reglementează cele două raporturi contractuale. Considerăm această soluție ca fiind singura justă.

Situația examinată nu trebuie considerată fundată cu aceea în care nelivrarea produselor la termen se datorează cîștigului de forță majoră dovedit de extern, precum și cu aceea în care organele competente consideră neoportuna acțiunea furnizorului extern pentru plata penalităților. În asemenea cazuri nu se pune problema obținerii unor penalități de la furnizorul extern și cu atît mai puțin — problema diferenței de quantum dintre cele două categorii de penalități.

De asemenea, dacă baza a stabilit cu unitatea beneficiară termenul de livrare neconcordant față de data care furnizorul extern urma să livreze produsele, diferența dintre cele două categorii de penalități datorate acestei cauze nu se suportă fără vinovăție, ci pentru culpa constînd în greșita coordonare a celor două raporturi contractuale.

I. ICZKOVITS

RAPORTURI DE MUNCĂ

SANȚIONAREA ȘI REEDUCAREA PRIN MUNCĂ

Prin recentul decret al Consiliului de Stat, au fost luate unele măsuri tranzitorii — pînă la adoptarea noii legislații penale — referitoare la sancționarea și reeducarea prin muncă a unor persoane care au săvîrșit fapte prevăzute de legea penală.

Prevederile decretului se înscriu pe linia Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din 28-29 iunie 1977 cu privire la creșterea rolului unităților socialiste, al organizațiilor obștești, al maselor populare în respectarea legalității, sancționarea și reeducarea prin muncă a persoanelor care săvîrșesc abateri și încălcări de la normele de conviețuire socială și legile țării.

O primă măsură prevăzută de decret este aceea a executării pedepselor prin muncă, fără privare de libertate. Condițiile care se cer îndeplinite sînt:

— pedeapsa aplicată să nu depășească 5 ani închisoare;

— gravitatea faptei, împrejurările în care a fost săvîrșită și conduita generală a făptuitorului să justifice luarea măsurii executării pedepsei fără privare de libertate;

— pentru infracțiunea comisă, legea penală să nu prevadă pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani.

Nu se poate lua măsura executării pedepsei fără privare de libertate în cazul unor infracțiuni grave cum sînt: trădarea de patrie, spionajul, omorul, lovirile sau vătămările cauzate de moarte, infracțiunile contra avutului obștesc care au avut consecințe deosebit de grave.

Munca va fi prestată fie în unitatea în care făptuitorul este încadrat, fie în altă unitate, în fabrici, pe șantiere, în unități agricole sau forestiere etc.

O a doua măsură prevăzută de decret este aceea privind minorii între 14—18 ani în cazul săvîrșirii unor fapte prevăzute de legea penală. Un asemenea minor va fi judecat în colectivul în care muncește sau învață de către comisia de judecată din unitate sau din unitatea de învățămînt. Judecata se face cu participarea unui judecător.

Comisia dispune încredințarea minorului colectivului în care muncește sau învață; totodată comisia stabilește reguli stricte de disciplină și comportare a căror respectare va fi urmărită de colectivele de muncă sau de învățătură și de familie. Ne găsim în prezența unor măsuri cu caracter profund umanitar, care pun accentul pe efectul reeducativ al sancțiunii.

În ceea ce privește minorii neîncadrați în muncă sau într-o formă de învățămînt, care săvîrșesc fapte prevăzute de legea penală, aceștia vor fi mai întii încadrați, în muncă sau, după caz, în școli, după care vor fi judecați în colectivele unităților respective și încredințați acestora.

Trimiterea minorilor în școli speciale de muncă și reeducare se va face numai în cazuri excepționale, cînd minorii săvîrșesc fapte deosebit de grave și pentru o perioadă de la 2 la 5 ani, în funcție de gravitatea faptei, de împrejurările în care a fost săvîrșită și de conduita generală a făptuitorului.

Desigur că toate situațiile amintite vor prilejui luări de cuvînt de către oamenii muncii și factorii de răspundere din unități care devin răspunzători pentru reeducarea celui căzut în greșeală.

GH. ȚIGAERU

FINANCIAR

DISPOZIȚIA DE REȚINERE A SUMELOR ACORDATE CA AVANS ÎN NUMERAR ȘI NERESTITUITE SAU NEJUSTIFICATE

Deoarece fondurile ce au destinația de a fi cheltuite pentru aprovizionarea cu mărfuri de la fondul pieței, pentru achiziții de produse și colectări, pentru protocol, organizarea de conferințe (simpozioane) și pentru deplasările ce se efectuează în interesul serviciului se acordă în cadrul unor plafoane trimestriale și trebuie efectiv utilizate conform destinației acestora, s-a vădit imperios necesar ca avansurile acordate în numerar să fie mai

urgent decontate, iar sumele eventual necheltuite să fie restituite casieriei imediat după terminarea acțiunilor.

Pentru a se atinge scopul dorit de legiuitor a apărut necesară instituirea a două mijloace cu caracter financiar și juridic:

— stabilirea unei penalizări de 0,50% asupra avansului primit sau asupra sumelor nerestituite în termen, după caz, pentru fiecare zi de întârziere, în cazul în care titularul de avans nu justifică avansul sau nu restituie sumele necheltuite în termenul prevăzut de lege;

— recunoașterea de efecte executorii dispoziției conducătorului compartimentului financiar-contabil. În baza acestei dispoziții sumele nerestituite, sau nejustificate de titularul de avans inclusiv penalizarea calculată, se rețin din retribuția acestuia, în condițiile stabilite de lege.

Deși Regulamentul aprobat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 209/1976 nu conține o prevedere expresă prin care să consacre această dispoziție de reținere drept un titlu executoriu, în realitate, efectele pe care le produce sînt identice celor ale titlurilor executorii.

În vechea reglementare (Regulamentul operațiilor de casă aprobat prin H.C.M. nr. 858/1957), la pct. 41 se menționa cu titlu imperativ și majorarea de 0,50% pentru fiecare zi de întârziere, fără însă a se specifica titlul (sau actul juridico-administrativ) în baza căreia se proceda la reținerea sumelor nedecontate sau necheltuite, precum și a majorării. Ulterior, Plenul Tribunalului Suprem prin Decizia sa de îndrumare nr. 17/1960 a consacrat dispoziția de reținere a conducătorului compartimentului financiar-contabil drept singurul instrument adecvat acestor rețineri. Actul normativ actual își însușește titlul respectiv conferindu-i veritabile efecte executorii.

În practica unităților socialiste se nasc unele probleme în legătură cu emiterea și aplicarea dispoziției de reținere emisă de conducătorul compartimentului financiar-contabil ceea ce impune unele precizări. Dispoziția de reținere se emite imediat după ce s-a luat cunoștință de faptul că titularul de avans nu a restituit sumele necheltuite sau nu a justificat avansul

primit. Termenul de 60 zile prevăzut de art. 108(2) din Codul muncii pentru emiterea deciziei de imputare nu-și are aplicare în cazul de față deoarece ne aflăm în alt domeniu, în care urgența recuperării constituie caracteristica dominantă.

De asemenea, nu este necesară ascultarea titularului de avans și nici luarea unei note explicative, deoarece aceste măsuri pot determina întârzierea recuperării sumelor acordate cu titlu de avans, ceea ce — așa cum s-a arătat — nu este îngăduit.

Dr. C. JORNESCU

TRANSPORT

UNELE PROBLEME REIEȘITE DIN PRACTICA REFERITOR LA SCHIMBAREA STAȚIEI DE DESTINAȚIE ȘI REPREDAREA TRANSPORTURILOR ÎN TRAFICUL INTERNAȚIONAL DE MĂRFURI

În unele cazuri se pune în practică următoarea problemă :

Întreprinderea de comerț exterior, în funcție de conjunctura pieței externe, schimbă la frontieră destinatarul mărfii înscris de predător în scrisoarea de trăsură internațională, dintr-o țară în alta, întocmind o nouă scrisoare de trăsură internațională.

Calea ferată percepe în aceste cazuri, pe lângă tariful de transport, taxe de repredare de 10 lei pentru fiecare tonă.

Întreprinderile de comerț exterior contestă plata acestor taxe pentru două motive principale și anume :

— în aceste cazuri nu este vorba de repredare, ci de schimbarea stației de destinație, întrucât prin repredare, conform prevederilor din Capitolul III „Dispoziții speciale de aplicarea tarifelor” din Tariful local de mărfuri (TLM) partea I § 14, pct. 3 (condiții de aplicare), se înțelege „încheierea unui nou contract de transport în stația de destinație, în vederea îndrumării aceleiași expediții la altă destinație”, ori frontiera nu este stație de destinație.

— TLM la partea III B, cod. 56.03, prevede că tariful de schimbare a

stației de destinație nu se percepe „la expedițiile destinate exportului, la care se schimbă destinația de la export, tot la export, cu condiția ca prin această schimbare să nu se modifice frontiera de ieșire fără transbordare, într-o frontieră cu transbordare”.

Calea ferată nu poate accepta această teză pentru următoarele considerațiuni :

a) transporturile internaționale de mărfuri pe calea ferată sînt reglementate de convențiile internaționale SMGS și CIM.

Atît Convenția SMGS (art. 19), cît și Convenția CIM (art. 21), prevăd dreptul predătorului și al destinatarului de a modifica contractul de transport, precum și procedura de a solicita aceasta.

Ambele convenții prevăd că modificarea se poate face numai pe baza cererii scrise a predătorului sau a destinatarului. Stația de predare confirmă primirea cererii prin aplicarea ștampilei cu data, pe duplicatul scrisorii de trăsură, sub cererea predătorului, precum și prin semnătura agentului stației, care a primit cererea, după care duplicatul se restituie predătorului.

Cererea destinatarului mărfii se poate depune fără prezentarea duplicatului scrisorii de trăsură.

În practică nu se procedează astfel, ci modificarea contractului de transport se solicită de întreprinderile de comerț exterior la frontieră.

b) Atît pentru schimbarea de destinație, cît și pentru repredare, se percepe tot 10 lei de tonă, însă numai pentru schimbarea de destinație la export, care se face pe scrisoarea de trăsură inițială în condițiile TLM, nu se percepe tariful de 10 lei. Aceasta ca o facilitare din partea căii ferate pentru export, ori la repredare se întocmește altă scrisoare de trăsură internațională.

Prin instrucțiunile comune privind exportul de legume și fructe proaspete, emise de Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Fondurilor Fixe, Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor-Departamentul căilor ferate și Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale cu aplicare de la 15.VII.1975, publicate în Buletinul Oficial nr. 7/1973 al căii ferate, se face o derogare de la această regulă, în

sensul că se dă dreptul întreprinderii exportatoare să „întocmească sau modifice scrisorile de trăsură internaționale pentru vagoanele cărora li se schimbă destinația la export”.

Rezultă că această derogare se aplică numai pentru legume și fructe proaspete.

Arbitrajul de Stat Central se pronunță în același sens (exemplu Hotărîrea nr. 1736/20.V. 1977) hotărînd că în aceste situații nu trebuie percepute taxe de repredare.

Lucian THEODORU

INTREBĂRI-RĂSPUNSURI

● **MAREȘ VASILE** — Baia Marc. Astfel cum ați remarcat și dv., H.C.M. nr. 1003/1964, privind recepția lucrărilor de construcții-montaj din sectorul socialist, a fost abrogată expres prin art. 48 lit. e, din H.C.M. nr. 900/1970.

● **ING. ȘERBAN VASILE** — Stațiunea de cercetări agricole 0310 Alboța, jud. Argeș. Precizarea cuprinsă în volumul IV din Cartea Întreprinderii (pag. 177) referitoare la faptul că cei ce-și îndeplinesc atribuțiile de serviciu uzuale ale funcției, într-un perimetru ce nu depășește 10 km, nu au dreptul la indemnizația de deplasare, normă de drept care este actuală și în prezent.

● **ROTH OTTO** — șef serviciu O.P.R.M. Brașov întreabă dacă — în concepția prevederilor art. 200 alin. 2 și 3 lit. a din Legea nr. 57/1974 — printre cazurile în care contractul de muncă a fost desfăcut din inițiativa unității pentru motive independente de activitatea desfășurată la locul de muncă se include și situația reglementată de art. 130 (1) lit. j din Codul muncii: desfacerea contractului de muncă pentru că cel în cauză este arestat mai mult de 60 zile.

Răspundem în sensul că prevederile alin. 2 și 3 din art. 200 al Legii nr. 57/1974 nu se pot aplica decît prin coroborare cu cele cuprinse în alin. 1 din același text și că întreaga rațiune a legii este de a ocroti interesele celor ce au o conduită socială corectă. Nu poate fi pus sub scutul legii și nu i se

ate acorda protecție în egală măsură celui arestat și ulterior condamnat persoanele vizate de alin. 2 și 3 din urma citată.

Cit despre interpretarea legii, precum că Decretul nr. 204/1976 se referă la interpretarea general obligatorie a legii și decretelor, și nu la interpretarea normelor legale de la caz la caz în operație ce o fac în mod continuu prin esență administrația de stat și instanțele de justiție și de procuratură.

● **VILCAN GHEORGHE** com. Brașov, jud. Teleorman întreabă care sunt obligațiile unității destinate în vederea primirii de produse perisabile și care este actul normativ care reglementează materia. Veți primi răspunsul solicitat într-un număr viitor din Supliment, pentru momentul în care actul normativ ce vă interesează: Regulamentul aprobat prin Decretul nr. 941/1959.

● **VIRNAV** — București întreabă dacă este legală clauza contractuală prin care unitatea furnizoare condiționează îndeplinirea obligațiilor contractuale de realizarea planului de activități.

De asemenea clauza trebuie considerată nulă, deoarece obligațiile asumate în contractele economice trebuie să fie ferme și nu afectate de astfel de condiții.

C. J.

● **G. VICU** (Hunedoara) întreabă dacă o unitate socialistă beneficiară poate renunța — pentru motive întemeiate — la executarea lucrărilor de proiectare contractate.

Renunțarea este posibilă și poate avea efecte juridice din momentul în care unitatea de proiectare își exprimă acordul în ce privește încetarea executării lucrărilor de proiectare.

De asemenea, la data renunțării, o parte din lucrările de proiectare erau executate, unitatea beneficiară are dreptul, potrivit pct. 55 din Instrucțiunile pentru aplicarea Regulamentului privind executarea actului de proiectare aprobat prin Decretul nr. 1002/1964, obligația de a decont valoarea lucrărilor în raport cu stadiul lor la data renunțării.

● **T. CHIIRIACESCU** (București) întreabă dacă unitatea furnizoare poate

fi ținută răspunzătoare pentru neîndeplinirea obligației de livrare în condițiile în care unitatea beneficiară nu s-a prezentat pentru ridicarea produselor.

Din scrisoarea dv. rezultă că prin contract s-a convenit în sensul că produsele se expediază de către unitatea furnizoare ori se ridică de către unitatea beneficiară.

Față de această clauză alternativă, potrivit practicii arbitrale, unitatea furnizoare răspunde ori de câte ori, la scadența termenului de livrare, constatând că unitatea beneficiară nu s-a prezentat pentru ridicare, omite să expedieze produsele potrivit contractului.

● **I. BEDŪ** (Harghita) se interesează de temeiul răspunderii, în raporturile dintre unitățile socialiste, pentru pagubele cauzate culturilor agricole de către corbi și mistreți.

Temeiul acestei răspunderi rezidă în dispozițiile Decretului nr. 76/1953. Potrivit art. 49 din acest decret, unitățile socialiste care administrează fonduri de vânătoare răspund pentru pagubele cauzate de urși la turmele de oi și de vite, precum și pentru cele pricinuite de corbi și mistreți în culturile agricole. Obligațiile și răspunderile care revin unităților socialiste sunt amănunțite în cuprinsul Ordinului MEF nr. 702/1967, emis în baza decretului menționat.

● **C. TANĂSICA** (Constanța) solicită lămuriri în privința părții care urmează să suporte cheltuielile de arbitraj constând în taxa de timbru aferentă cererii de rearbitraj în ipoteza admiterii acestei cereri.

În principiu, aceste cheltuieli se suportă — așa cum arătați și dv. — de către partea împotriva căreia a fost admisă cererea de rearbitraj.

În cazul la care vă referiți, cererea a fost admisă pe baza unor acte noi, astfel că desființarea hotărârii atacate a fost consecința prezentării, în rearbitraj, a unor acte pe care petiționara a omis să le depună cu ocazia arbitrajului litigiului. Procedura de rearbitraj, care a ocazionat cheltuielile în discuție, fiind urmarea acestei omisiuni, petiționara nu este în drept să recupereze taxa de timbru aferentă cererii de rearbitraj. (Decizia PAS nr. 397/1977).

● **A. STĂNILOIU** (P. Neamț) solicită lămuriri în privința criteriilor și condițiilor în care, în cadrul raporturilor de comision, se poate angaja răspunderea patrimonială a unităților cu atribuții de comerț exterior.

Răspunsul prezintă, în mod necesar, o notă de generalitate: unitățile menționate sînt ținute să răspundă patrimonial ori de câte ori nu-și îndeplinesc obligațiile legale și contractuale, provocînd, în acest mod, daune unității socialiste comitente. Nu putem fi de acord cu opinia exprimată de dv. în sensul că, sub raportul răspunderii, unitățile cu atribuții de comerț exterior ar beneficia de un tratament preferențial. Ele trebuie să suporte toate consecințele produse prin fapte culpabile.

● **A. MOGHILĂ** (Brașov) întreabă dacă actul comun semnat la nivel de miniștri privind data cînd urmează să se livreze utilajele destinate realizării unui obiectiv de investiții poate avea valoarea unei sarcini de plan cu efecte asupra contractului de furnizare a utilajelor, chiar dacă nu a îmbrăcat forma unei repartiții.

Din scrisoarea dv. rezultă unele elemente suplimentare care impun un răspuns afirmativ. Astfel, în actul la care vă referiți, s-au prevăzut și efectele stabilirii scadenței obligațiilor asupra termenelor de livrare prevăzute în contractele încheiate. Ținînd seama de acest fapt și de alte mențiuni din cuprinsul actului menționat, rezultă că, în virtutea atribuțiilor ce le revin, conducătorii celor două ministere au stabilit sarcini de plan obligatorii pentru părțile contractante în subordine.

● **N. TĂTUCU** (Craiova) ne sesizează asupra refuzului unei unități de transport de a restitui taxele de locații încasate, considerînd acest refuz nejustificat.

Pentru lămurirea dv. precizăm că în conformitate cu art. 10 din Tariful local de mărfuri, calea ferată este autorizată să reducă sau să anuleze locațiile dacă se va stabili că neîncărcarea se datorește unor cauze de forță majoră (inundații, înzăpeziri, incendii,

alunecări de teren, grindină și cutremure de pământ) care împiedică efectuarea operațiilor de încărcare-descărcare.

Prin urmare, pentru ca o împrejurare să poată constitui caz de forță majoră, trebuie să fie un fenomen excepțional, neprevăzut și de neînălțurat.

Ploile, ninsorile și înghețul în timpul iernii sînt fenomene obișnuite în țara noastră ce trebuie avute în vedere și preîntîmpinate cu măsuri organizatorice care să asigure desfășurarea normală a operațiilor de descărcare din vagoane. Iată motivele pentru care considerăm că unitatea de transporturi în mod îndreptățit a refuzat să restituie taxele de locații încasate.

H. M.

VASILE CONSTANTINESCU, București — În legătură cu anexa prevăzută la pct. 2 din H.C.M. nr. 332/1976, arătăm că planurile de repartitie pentru fiecare minister consumator se stabilesc pe bază de calcul, normă de consum combustibili convenționali și volumul producției planificate. Acoperirea cu combustibili fizici, cărbuni, păcură, gaze naturale etc. se efectuează prin aplicarea unor coeficienți de transformare a combustibilului convențional, determinați în raport de puterea calorică a combustibilului fizic. Stabilirea genului de combustibili fizici se efectuează în raport de combustibilul avizat pentru receptorul respectiv și politica energetică ce se aplică la perioada stabilirii sarcinilor de plan. Rezultă deci că prevederea punctului 2 din H.C.M. 332/1976, poate fi aplicată corect.

MARIN ANGHELESCU, Buzău — Împrumuturile acordate membrilor C.A.R. sînt supuse prescripției generale prevăzute de Decretul nr. 167/1958. Scăderea din evidența contabilă a debitorilor și creditorilor pentru sumele ale căror termene de încasare sau plată au expirat, se face în conformitate cu normele de competență aprobate de Comitetul Executiv al Consiliului Central al U.G.S.R. și prevederile Decretului nr. 167/1958. Termenul prescripției este de 3 ani. Art. 7 din același decret prevede că, prescripția începe să curgă de la data cînd se naște dreptul la o acțiune sau dreptul de a cere executarea silită.

La casele de ajutor reciproc, în situația în care împrumutul acordat a fost restituit parțial, prescripția începe să curgă de la trecerea unui termen de 3 ani, de la data cînd debitorul a efectuat ultima plată. Urmărirea debitorilor se face pînă la stabilirea stării de insolvabilitate, conform H.C.M. nr. 792/1960. Potrivit acestui decret, în cazurile cînd se constată că debitorii au dobîndit venituri sau alte bunuri urmăribile, se vor lua măsurile necesare, în vederea executării lor. Cererile de executare, făcute în acest scop întrerup prescripția, numai dacă au fost urmate de acte efective de executare sau de acțiune de chemare în judecată, potrivit Decretului nr. 167/1958. Simplele intervenții scrise pentru recuperarea ratelor restante nu întrerup curgerea prescripției. Casele de ajutor reciproc sînt obligate să urmărească situația debitorilor pe toată durata prescripției, chiar dacă aceasta este suspendată sau întreruptă, controlul efectuîndu-se cel puțin o dată pe an.

ANTONIU POP, Satu Mare — Singurele unități dotate corespunzător cu utilajele, instalațiile, aparatura și personalul de specialitate necesar pentru executarea la nivelul exigențelor actuale din punct de vedere tehnic, a reparațiilor curente și reviziilor periodice de autoturisme Dacia—1300, sînt unitățile Auto Service înființate de Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, consiliile populare, cooperativele meșteșugărești și Automobil Club Român.

Deoarece în fiecare județ există cel puțin un autoservice de acest fel, prin care sînt deserviți toți deținătorii de autoturisme proprietate personală, și ținînd seama că numărul de autoturisme rămas la organizațiile socialiste a fost substanțial redus ca urmare a aplicării prevederilor Decretului nr. 415/1976, organizarea sau dotarea altor unități cu bază materială destinată acestui scop ar fi nerațională și neeconomică, volumul lucrărilor neputînd asigura o folosire continuă și eficientă a acestora.

Pentru motivele arătate, unitățile socialiste deținătoare de autoturisme, inclusiv cele ale Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, la

care efectuarea întreținerii, reviziilor sau reparațiilor necesare depășește posibilitățile proprii, execută aceste crări prin autoservice.

În ceea ce privește stabilirea de tarife și prețuri diferențiate pentru servirea sectorului socialist de către unitățile autoservice, în caz că se consideră necesar, urmează ca organ de resort (respectiv Ministerul Finanelor și Comitetul de Stat pentru Prețuri) să dea indicații forurilor tutelate ale unităților respective, pentru luarea unor măsuri corespunzătoare.

ION MARINESCU, Corabia — Matritii-muncitori din învățămîntul liceal și tehnic-profesional au obligația efectueze un număr de 24—30 ore, medie, pe săptămînă, pe durata anului școlar, cu încadrarea către limita maximă (30 ore), conform prevederilor Decretului nr. 278/1973 și Ordinului M.E.I. nr. 8497/1976. Retribuirea, plăta cu ora, se face, pentru ore prestate peste obligația maximă de predare (calculată conform celor menționate mai sus) potrivit prevederilor H.C.M. nr. 2007/1968, 450/1969, precizărilor M.E.I. nr. 100.000/1972 și cu respectarea celor stabilite la art. 144 Legea nr. 57/1974. În ceea ce privește norma de execuție a diferitelor probleme de către elevi în atelierelor școlare problema este soluționată prin Regulamentul pentru organizarea și funcționarea liceelor de specialitate și indicațiile metodologice cu privire la elaborarea planului de producție școlară, aprobate prin Ordinul Ministerului Educației și Învățămîntului nr. 19/1976.

Revista ECONOMICĂ

SUPLIMENT

Redacția și administrația BUCUREȘTI
Calea Dorobanți, 25, Telefon 12
filiala Sector 1, București
Cont I.S.I.A.P. nr. 64 51 30 152, BNRS

Tiparul:
Întreprinderea poligrafică „Informa
str. Brezoianu, 25